

Zingen vanuit je eigen emotie

Zong ze over de liefde, proefde je de hunkering. Zong ze over geborgenheid, voelde je haar verlangen daarnaar. Als geen ander wist Liesbeth List een lied haar eigen kleur te geven, omdat ze de bezongen emoties zélf zo goed kende. Deze week overleed de vedette met de fluwelen stem. De zangeres, die leed aan dementie, werd 78 jaar.

Denk je aan Liesbeth List, hoor je in gedachten haar juweeltjes als 'Heb het leven lief', 'Kinderen een kwartje' en natuurlijk 'Pastorale', haar muzikale verlovingsring met Ramses Shaffy.

Romanfiguur

Ze had een leven als een romanfiguur. Liesbeth List kwam in 1941 ter wereld op Java. Ziek van de veranderingen in het jappenkamp, stierf haar moeder een zelfgekozen dood. Haar vader ging terug naar Nederland met een nieuwe relatie, maar het klikte niet tussen zijn dochter en haar stiefmoeder. Die had zelf al een paar kinderen, die derde was haar te veel. De kentering kwam toen het gezin in 1949 ging kamperen op Vlieland. Op de veerboot op het Wad hoorde haar stiefmoeder een vrouw tegen een vriendin zeggen dat ze een kind zou willen adopteren. Het bleek Marie List te zijn, van Hotel Golfzang. De volgende dag werd Liesbeth - toen zeven jaar - bij het hotel afgeleverd. Alles was in vijf minuten geregeld.

Gouden harp

Na de middelbare school in Harlingen, waar ze bij feesten Franse chansons zong, belandde ze als leerling op de modevakschool in Amsterdam. Daar ontmoette ze Ramses Shaffy met wie ze in 1968 de klassieker 'Pastorale' op de plaat zette. „We hadden geen idee waar het over ging toen we het voor het eerst zongen. Het klonk gewoon mooi”, vertelde ze later in een interview. Met een opmerkelijke herinnering: „Ramses heeft er vijftienvintig jaar over gedaan om die tekst uit zijn hoofd te leren.”

Met vertolkingen van het repertoire van Jacques Brel en Mikis Theodorakis groeide ze uit tot grootheid van het literaire lied. De ene keer bejubeld als 'nationaal

Max herhaalt muziekspecial

In verband met het overlijden van Liesbeth List zendt omroep Max opnieuw de muziekspecial '70 jaar Liesbeth' uit.

In de uitzending (zondag 29 maart om 14.00 uur op NPO 1) is te zien dat zij ter ere van haar 70^e verjaardag in 2012 een jubileumtournee houdt. List zingt nummers van Frank Boeijen, Jacques Brel, Edith Piaf, Ramses Shaffy en Mikis Theodorakis. Met een projectie waarop Shaffy te zien is, zingt Liesbeth Vivre/Laat me.

Liesbeth List (1941-2020) tussen verguisd en bejubeld

cultuurgoed', dan weer verguisd omdat het allemaal te elitair en te gemaakt zou zijn. Maar daarna toch weer op een voetstuk gezet met onderscheidingen als een Edison en een Gouden Harp. Comeback volgde op comeback. „Na de ergste kritieken ging ik aan mezelf twijfelen. Zou het dan allemaal echt zo slecht zijn? En lag dat aan mij? Maar dan kwamen er weer nieuwe mensen op mijn pad met nieuwe liedjes. En dan waren er zo maar weer triomfen.”

Componisten

Ze was lang samen met schrijver Cees Nooteboom, trouwde later met restaurateur Rob Braaksma en werd op haar 41e moeder van een dochter. Het lied 'Ik heb je lief' weerspiegelt hoe haar eigen leven is verweven met wat ze op het

Liesbeth List in 2016.

FOTO ANP KIPPA

toneel bracht. Zelf schreef ze niet, maar ze wist tekstdichters en componisten als Herman van Veen, Hugo Claus, Boudewijn de Groot en Maarten Peters te voeden met ervaringen uit haar eigen gevoelsleven. „Bij de mooiste liedjes ligt de emotie nét onder de oppervlakte.” Zo schreef Frank Boeijen 'Mooi ge-

weest' over haar band met de wispelturige Ramses. „Ik hou van die man, maar tegelijk vind ik het ook vaak mooi geweest. Dan heb ik er genoeg van om ervoor te zorgen dat hij nuchter het toneel op komt.” Toch trokken ze altijd naar elkaar toe: als een broer en en zus met elkaar verbonden.

Net toen de kritische buitenwereld dacht dat het na veertig jaar voorbij was met haar carrière, werd ze gevraagd om de rol van Edith Piaf te spelen in een musical over de Franse vedette. De voorstelling groeide uit tot een groot succes en kwam keer op keer terug in de theaters, met natuurlijk opnieuw La List in de hoofdrol. Het applaus en de lovende recensies maakten dat haar voortdurende onzekerheid aan het einde van haar loopbaan plaats maakte voor een pantser van gelatenheid. „Ik geef wat ik heb. Daarin schuilt een onaantastbare kracht. Bij mij overheerst nu vooral het idee dat ik hevig mag buiten spelen. Wat een ander daarvan vindt, maakt me niks meer uit. Ik hoef niet meer, ik geniet alleen nog maar.”

Bij een evenement van deze krant in 2016 in Middenbeemster moedigde ze in de stromende regen nog 800 lezers aan, die samen de Ramses-klassieker 'Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder' zongen. Het was één van haar laatste openbare optredens. Kort daarna verhuisde ze naar een verpleeghuis in Soest, waar ze woensdag overleed. Liesbeth List laat haar publiek achter met de herinnering aan een zangeres die uitgroeide tot een legende. De liefhebber erft het besef dat Nederlandstalige liedjes wel degelijk inhoud kunnen hebben.

Samen met Ramses Shaffy in 1974.

FOTO KIPPA Met haar pasgeboren dochter Elisa in 1983.

FOTO ANP Jan Vriend